

[Finansministeren.]

hvilket gav et merprovenu på 100 mill. kr. Netto gav bortfald/ændringer af afgifter således et mindreprovenu i forhold til finansloven på knap 0,5 mia. kr. Heroverfor registreres et merprovenu på knap 1,2 mia. kr., som i ikke ubetydeligt omfang er udtryk for en afledet efterspørgselsvirkning af den midlertidige momsnedsettelse m.v., hvorved der frigjordes midler i husholdninger og virksomheder. Blandt andet er provenuet af registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. øget med 0,6 mia. kr., eller mere end 25 pct. i forhold til skønnet på finansloven. *Benzinafgiften* har via større benzinformbrug givet et merprovenu på 0,1 mia. kr.

På *tobaks-, spiritus-, vin- og øl-afgifterne* er opnået et merprovenu på 0,2 mia. kr. Merprovenuet i medfør af *afgifterne på radio- og fjernsynsmottagere, båndoptagere, hårde hvidevarer og andre forbrugsvarer* har udgjort ca. 0,1 mia. kr.

På statens indtægtsbudget registreres endvidere et merprovenu under *renter og andre indtægter* på 0,5 mia. kr. Stigningen dækker over flere modgående bevægelser. En øget renteudgift på ca. 350 mill. kr. på indenlandsk gæld i forbindelse med optagelse af indenlandske statslån på 6 mia. kr. har muliggjort en forøget overførsel af overskud fra Danmarks Nationalbank på 450 mill. kr., idet statslånsoptagelsen har frigjort Nationalbanken fra omkostningerne ved en alternativ likviditetsopsugning. Renteudgiften på udenlandsk statsgæld er derimod blevet ca. 230 mill. kr. mindre end budgetteret på finansloven på grund af en senere hjemtagning af udenlandske lån. Da finansministeriets kapitalmellemlægning med post- og telegrafvæsenet, som følge af en kraftig nedgang i postgirokontohavernes tilgodehavender, er vendt til at udvise en saldo i finansministeriets favør, registreres en nettorentindtægt på ca. 170 mill. kr. på den generelle rentekonto.

Efter at have redegjort for hovedbevægelserne på statens indtægtsbudget beskrives i det følgende hovedbevægelserne på statens udgiftsbudget.

Statens udgiftsbudget, der på finansloven var budgetteret med nettoudgifter på 67,9 mia. kr., foreslås — som allerede nævnt — på tillægsbevillingsforslaget forøget med godt 4,5 mia. kr. Ses der bort fra pris- og løn-

stigninger, som på tillægsbevillingsforslaget er på 9,6 mia. kr. mod 9,4 mia. kr. på finansloven, andrager nettomerudgifterne godt 4,3 mia. kr.

Bruttoudgifterne i faste priser er steget med ca. 5,3 mia. kr. i forhold til finansloven, inkl. øvrige reserver på tilsammen knap 0,4 mia. kr. Stigningen i bruttoudgifterne fordeler sig med 0,9 mia. kr. på det rammebelagte udgiftsområde og med 4,8 mia. kr. på udgifter uden for rammer. Denne stigning i de rammebelagte og ikke-rammebelagte udgifter overstiger netop forøgelsen i bruttoudgifterne med 0,4 mia. kr., svarende til summen af reserver ekskl. PL-reserven. Forklaringen herpå er, at reservebeløbene, som nu er indbudgetterede på de enkelte ministerområdeparagraffer, på finansloven ikke er fordelt på rammebelagte og ikke-rammebelagte udgifter.

Indtægterne på udgiftsbudgettet er ca. 1 mia. kr. højere end skønnet på finansloven.

Stigningen i *udgifterne uden for rammer* forklares for 95 pct.'s vedkommende af en forøgelse af de lovbundne tilskud på i alt ca. 4,5 mia. kr. Der er herved set bort fra pris- og lønstigninger.

Tilskuddet til arbejdsløsheds-kasserne var på finansloven 1975-76 budgetteret til i alt knap 1,8 mia. kr., idet der var forudsat en gennemsnitlig arbejdsløshedsprocent på 5. Arbejdsløshedsprocenten blev imidlertid i 1975-76 på ca. 11 pct. i gennemsnit, hvorfor tilskuddet, ekskl. pris- og lønstigninger, er forhøjet med 2,1 mia. kr. En større medlems-tilgang til de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser har herudover ved en given arbejdsløshedsprocent bevirket et større antal ledige dage end budgetteret. Merudgiften herved er opgjort til 0,3 mia. kr. Den samlede merudgift til arbejdsløshedsunderstøttelse kan herefter — ud over pris- og lønstigninger på 1 mia. kr. — opgøres til ca. 2,4 mia. kr.

Samtidig med *bistandslovens* ikrafttræden pr. 1. april 1976 ændredes også *udbetalingsreglerne vedrørende statens refusioner til kommunerne*. De ændrede udbetalingsregler omfatter først og fremmest bistandslovens ydelser, hvor staten refunderer 50 pct. af udgifterne, og de sociale pensioner, hvor der er 100 pct. statslig refusion. Udbetalingstidspunktet for de statslige refusioner har hidtil været primo måneden eller kvartalet, men